

سوره تکویر

شماره: ۸۱

جزء: ۳۰

محل نزول: مکه

ترتیب نزول: ۷

تعداد آیه: ۲۹

ahlolbait.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خدا که رحمتش بی اندازه است و مهربانی اش

همیشگی.

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ

هنگامی که خورشید را به هم درپیچند (۱)

وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ

و هنگامی که ستارگان تیره و بی نور شوند (۲)

وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ

و هنگامی که کوه ها را به حرکت آرند و از جا برکنند (۳)

وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ

و هنگامی که اموال نفیس و با ارزش رها و

بی صاحب شود (۴)

وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ

و هنگامی که همه حیوانات وحشی محشور شوند (۵)

وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ

و هنگامی که دریاها مشتعل و برافروخته گردند (۶)

وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ

و هنگامی که هرکس [با همسان خود] قرین و جفت شوند

[خوبان با خوبان و بدان با بدان] (۷)

وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ

و هنگامی که از [دختر] زنده به گور پرسند (۸)

بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلْتُ

به کدام گناه کشته شده؟ (۹)

وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ

و هنگامی که نامه های اعمال را بگشایند.... (۱۰)

وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ

و هنگامی که آسمان را به شدت برکنند و برچینند (۱۱)

وَإِذَا الْجَبِيمُ سُعِّرَتْ

و هنگامی که دوزخ افروخته شود.... (۱۲)

وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ

و هنگامی که بهشت را نزدیک آرند (۱۳)

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ

[در چنین موقعیت و زمانی است که] هر کس هر عملی را

[از خیر و شر] حاضر کرده است، بداند. (۱۴)

فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ

پس سوگند به ستارگانی که باز می گردند، (۱۵)

الْجَوَارِ الْكُنَّسِ

ستارگانی که به سرعت می روند و پنهان می شوند (۱۶)

وَاللَّيْلِ إِذَا عَسَسَ

و سوگند به شب هنگامی که [روی می آورد، و زمانی که]

می رود (۱۷)

وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ

و سوگند به صبح هنگامی که می دمد [و با گستردن نورش

تاریکی را می زداید] (۱۸)

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ

که قرآن کلام فرستاده ای ارجمند و بزرگوار است. (۱۹)

ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ

نیرومندی که نزد صاحب عرش دارای

مقام و منزلت است؛ (۲۰)

مُطَاعٍ ثُمَّ أَمِينٍ

آنجا مورد اطاعت [فرشتگان] و امین است.... (۲۱)

وَمَا صَاحِبُكُم بِمَجْنُونٍ

و رفیق و یار شما دیوانه نیست. (۲۲)

وَلَقَدْ رَأَاهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ

بی تردید امین وحی را در افق روشن دیده است، (۲۳)

وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ

و او نسبت به [ابلاغ و تعلیم] آنچه به او وحی می شود،

بخیل نیست (۲۴)

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ

و قرآن، کلام شیطان رانده شده نیست؛ (۲۵)

فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ

پس [با انکار قرآن و روی گرداندن از آن]

کجا می روید؟ (۲۶)

إِنَّهُ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

قرآن فقط وسیله یادآوری و پند برای جهانیان است؛ (۲۷)

لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ

برای هرکس از شما که بخواهد [در همه شؤون زندگی مادی

و معنوی] راه مستقیم بیماید (۲۸)

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

و شما [طی راه مستقیم را] نخواهید خواست مگر آنکه خدا

پروردگار جهانیان بخواهد. (۲۹)